U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce **K. E.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2007, č. j. 56 Az 332/2006 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. 3. 2007, č. j. 56 Az 332/2006 - 36, zamítl žalobu K. E. (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 30. 10. 2006, č. j. OAM-629/VL-10-ZA07-2006, kterým nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. V kasační stížnosti namítal, že byl kyrgyzskými úřady během voleb nesmyslně spojován s kriminálními aktivitami Ryspeka Akmatbajeva, a to jenom pro politickou podporu, kterou mu prokazoval a pro níž se stal terčem šikanózního jednání policie. Ministerstvo však tuto skutečnost nehodnotilo a vyhnulo se jí konstatováním, že nemohlo jít o pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Vytvořilo také konstrukci, že stěžovatel je sám jako občan odpovědný za to, co se mu stalo, neboť otevřeně podporoval kandidaturu Ryspeka Akmatbajeva. Chybně proto dovodilo, že šikanózní jednání policie nelze považovat za pronásledování. Toto jednání policie nevzalo ministerstvo na zřetel ani při úvaze o doplňkové ochraně podle ustanovení § 14a zákona o azylu. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Usnesením krajského soudu ze dne 16. 7. 2007, č. j. 56 Az 332/2006 - 51 bylo rozhodnuto, že se stěžovateli neustanovuje zástupce z řad advokátů, protože na výzvu soudu nedoložil své osobní, výdělkové a majetkové poměry. Toto usnesení nabylo právní

moci dne 23. 7. 2007. Poté byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 7. 12. 2007, č. j. 56 Az 332/2006 - 65 vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, případně doklad o svém právnickém vzdělání. Současně byl poučen, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavku soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení nabylo právní moci dne 17. 12. 2007. Dalším usnesením krajského soudu ze dne 8. 1. 2008, č. j. 56 Az 332/2006 - 67 byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozsudek krajského soudu napadá, a kdy mu byl napadený rozsudek doručen. Současně byl také poučen, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavku krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení nabylo právní moci dne 14. 1. 2008. Stěžovatel do současné doby na uvedené výzvy krajského soudu nereagoval a nepředložil žádný doklad, který by osvědčoval, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, ani nedoplnil kasační stížnost v požadovaném rozsahu.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu právnické vzdělání nemá a jelikož přes výzvu krajského soudu ze dne 7. 12. 2007 nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranil nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, který tak brání pokračování v řízení.

Náležitosti kasační stížnosti jsou uvedeny v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. (označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů ho stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno). Pokud je toto podání nemá, musí být podle odst. 3 citovaného ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, vyzývajícího k odstranění vad. V tomto případě kasační stížnost zákonné náležitosti podle krajského soudu neobsahovala, a tento soud proto důvodně stěžovatele vyzval usnesením ze dne 8. 1. 2008 k odstranění vad podání a stanovil k jejich odstranění lhůtu odpovídající zákonu. Stěžovatel však na výzvu krajského soudu nereagoval.

Nepředložení plné moci udělené advokátovi a neodstranění vad kasační stížnosti brání jejímu věcnému projednání. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele odmítl (§ 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2008

JUDr. Eliška Cihlářová

předsedkyně senátu